

بررسی ویژگی‌های فردی و سازمانی زنان روستایی چالدران در ارتقای توسعه پایدار کشاورزی

آیدا حدادی^۱ و اسماعیل علیزاده^۲

۱- مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی استان آذربایجان غربی، سازمان جهاد کشاورزی استان آذربایجان غربی، ارومیه، ایران
(Haddadiayda@gmail.com)

۲- مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی،
ارومیه، ایران

چکیده

در سال‌های اخیر، رویکردهای مشارکتی توسعه به صورت فزاینده‌ای مورد توجه قرار گرفته و بر اهمیت مشارکت، به عنوان یکی از هدف‌های توسعه پایدار تأکید شده است و در این میان زنان با توجه به نقشی که در خانواده ایفا می‌کنند و نیز با حضور در عرصه‌های مشارکتی می‌توانند به عنوان محور اصلی پیشرفت و توسعه محسوب شوند. در این راستا جامعه روستایی به عنوان یکی از بسترهای مهم تولید و توسعه پایدار در هر کشوری با تکیه بر حضور و مشارکت زنان می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در این زمینه داشته باشد. اما همواره حضور و مشارکت روستایی در جهان و بالاخص ایران با فراز و نشیب‌های فراوانی مواجه بوده است. از این رو توجه و بررسی نقش کلیدی زنان با رویکرد توسعه پایدار کشاورزی ملی انکارناپذیر است. بدین منظور تحقیق توصیفی-تحلیلی و مطالعه‌ای پیمایشی که داده‌های آنان از طریق پرسشگری از زنان روستایی شهرستان چالدران تهیه شد، صورت گرفته است. جامعه آماری مورد نظر شامل ۶۳۰۰ نفر زنان روستایی بود که تعداد ۳۱۰ نفر به عنوان حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران مشخص شدند که با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده مورد پرسشگری قرار گرفتند. از ضریب آلفای کرونباخ جهت تعیین پایایی پرسشنامه استفاده شد. توصیف و تحلیل داده‌ها از طریق نرم‌افزار SPSS انجام شد. برای آزمون فرضیه‌ها از آزمون t تک متغیره و ضریب همبستگی اسپیرمن و روش دوجمله‌ای استفاده شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که بین سن و میزان تحصیلات زنان در توسعه پایدار کشاورزی رابطه معنی‌دار وجود داشت.

واژه‌های کلیدی: توسعه کشاورزی، زنان روستایی، کشاورزی پایدار، مشارکت زنان